

Kerstmis 2017 in de Koepelkerk

Icona della Natività di Gesù Cappella Palatina

Geboorte van Jezus (ca. 1150), Capella Palatina, Palermo, Italië

Kerstverhaal 2017

In de toekomst zitten paters van de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus bij elkaar. Het is Kerst, buiten is het koud en guur. De oudste pater vertelt over het ontstaan van de orde, de bouw van de mooie Koepelkerk in Maastricht en hoeveel mensen daar gingen biechten en eucharistie vierden. Een van de paters vraagt of deze kerk nog steeds open is. De oudste pater antwoordt niet, nipt aan zijn glas wijn en vertelt het volgende verhaal.

De nieuwe bisschop van het bisdom Roermond trad aan en roemde dat zijn voorganger met de beste bedoelingen zo veel mogelijk kerken had opengehouden. Maar hij zei ook dat hij dat beleid niet kon volhouden. Het geld was op. Daarom riep hij iedere parochie op om aan te tonen waarom hun kerk open moet blijven.

De parochianen van de Koepelkerk kwamen bijeen en vroegen zich af hoe dat te bewijzen. Zij waren met weinigen. De parochie was armlastig. De meeste gelovigen in Maastricht waren lid van de gefuseerde parochie St-Servaas – O.L.V. Sterre der Zee. Een parochiaan vroeg zich af: waarom een grote kerk openhouden als Jezus in een stal ter wereld was gekomen? Hij zei ook: God is overal aanwezig. Een andere parochiaan reageerde: God is overal waar mensen er voor elkaar zijn.

Samen besloten zij om met Kerstmis de Koepelkerk open te stellen voor iedereen die het gezelschap en de warmte van anderen zoekt. Via de krant, L1 en social media werd deze uitnodiging bekend gemaakt. De koster en de parochianen waren al vroeg in de kerk. De kerststal was groter en mooier dan ooit tevoren. Het altaar was prachtig versierd en verlicht. Het was lekker warm in de kerk. Het werd tijd om met de eucharistieviering te beginnen, maar in de banken zaten alleen de bekende trouwe kerkgangers. Zenuwachtig keek men om zich heen. De priester had zijn preek al twee keer doorgenomen. Het koor had al veel liederen gezongen. Teleurgesteld stonden de priester en de acolieten achter in de bijna lege kerk. 'Laten we niet langer wachten', zei de priester, 'en beginnen'. De bel werd geluid.

Op het geluid van de bel gingen de kerkdeuren open en stroomden drommen schuchtere mensen naar binnen. Onwennig zochten ze een plaats achter in de kerk. De banken raakten van achter naar voren vol.

Jong en oud, sjofel en goedgekleed, Maastrichtenaren en mensen van buiten de stad.

Niet alle plaatsen waren bezet, maar toch voelde het alsof de kerk mudvol was. De plaats naast je in de bank was leeg, maar toch voelde het alsof er iemand aanwezig was. Wie zat op de lege plaats naast je? Mensen zongen en waren stil. Mensen baden en wensten elkaar vrede. Het leek alsof iedereen goede vrienden van vroeger ontmoette. Mensen verbaasden zich over de warme sfeer om hen heen, over het warme gevoel van binnen, over het gevoel van een vriend op de lege plaats naast hen. De priester en de parochianen wisten beter. De priester zegende de aanwezigen met de woorden: God dank U dat U vanavond met ons en tussen ons was. Na de eucharistieviering was er glühwein en kerststol. De mensen bleven lang en gezellig napraten. De nieuwe bisschop hoorde wat in de Koepelkerk was gebeurd. Hij zei tegen de boekhouder van het bisdom: 'Zolang er mensen voor elkaar in de Koepelkerk zijn, is God in de Koepelkerk. Wie ben ik om een kerk te sluiten, waar God zo duidelijk aanwezig is?'

De oudste pater zweeg even, keek de andere paters aan en vroeg: 'Wat denken jullie, is de Koepelkerk nog steeds open?'

Willem Wolters

Eucharistievieringen

Zondag 24 december: 10.30 uur geen eucharistieviering!

Zondag 24 december: Kerstmis Nachtmis om 20.00 uur!

- Celebrant: Emeritus Pastor D. Eijssen
- Misintenties: Harry Mohrmann, zieke mede- en oud-parochianen
- Muziek: Mannenkoor Borgharen Maastricht o.l.v. Fried Dobbelstein

Maandag 25 december: eerste Kerstdag, 10.30 uur

- Celebrant: pater H. Erinkveld, rector klooster Wittem
- Misintenties: zieke mede- en oud-parochianen
- Muziek: Nederlandse kerstgezangen

Dinsdag 26 december: tweede Kerstdag, geen eucharistieviering

Zondag 31 december 2017: 10.30 uur

- Celebrant: pastoor E. Dassen
- Misintenties: overleden vrijwilligers van het afgelopen jaar, zieke mede- en oud-parochianen
- Muziek: orgelmuziek door H. Wolfs

Maandag 1 januari 2018: 10.30 uur in de Kapel

- Celebrant: Emeritus Pastor F. Kurris
- Misintenties: heil en zegen voor alle parochianen, zieke mede- en oud-parochianen
- Muziek: orgelmuziek door H. Wolfs

Kerst- en Nieuwjaarwensen

HET KERSTSTALLETJE

Mijn moeder maakte er altijd iets moois van, met mos, engelenhaar en zaagsel dat ze onder de cirkelzaag van mijn vader vandaan haalde. Die beeldjes heb ik nu nog. Ik wil geen andere, want ze zijn zo vertrouwd. Als ik bij mensen kom waar wel een boom staat, maar geen kribje, heb ik altijd zoiets van: “O wat erg, wat moet dat voor jullie een leeg feest zijn”.

Kerstmis is het verhaal van Jozef en Maria. Van de lange reis en de volle herberg. Van de herders in het veld. Van de stille winternacht en de ster. Van de os en de ezel en van het kindje, dat werd geboren. De engelen die Gloria zongen, Eer aan God en vrede op aarde.

Niet zelden wordt kerstmis gecombineerd met overmatige luxe. In een wereld, waarin mensen sterven van de honger en het nog lang niet overal vrede is lijkt het in veel gevallen een feest van schijnvrede met ontspoorde overdaad. Is het wel gepast om zo een superfeest te vieren “in Gods naam”, in de wetenschap, dat we horen bij een kleine rijke minderheid op deze wereld?

Ik denk weer terug aan vroeger bij ons thuis. Voor kerstmis had mijn moeder ieder jaar twee mooie kaarsen gekocht, waar ik als kind maar moeilijk van af kon blijven. Wat ik me vooral herinner aan kerstmis was het huiselijke, het gezin, thuis. Mijn vader hing altijd wat flikkersterren aan de waslijn. En het kerststalletje met Jozef en Maria en het kindje. Het kindje Jezus, daar ging het om, met kerstmis, bij ons thuis. Het klopte, het was een geheel, thuis, op school en in de kerk.

Met dat verhaal van Kerstmis kan ik wat. In Jozef en Maria zie ik, dat de onderlinge liefde het fundament is. In de volle herberg zie ik dat je in het leven leert incasseren dat mensen je afwijzen. Je wordt er sterker door. In de herders zie ik mensen die waakzaam zijn en ontvankelijk voor wat van boven komt. In de ster zie ik een wegwijzer, Gods hand die zo vaak in het leven een houvast is, een lichtpuntje voor de ernstig zieken, een houvast voor wie het even niet ziet zitten. In de Os en de Ezel mogen we zien hoe God in alles voorziet en ons warmte geeft. De engelen zingen over wat belangrijk is in het leven en wat bijzaak. En in de geboorte van het kindje zie ik alles, alles wat je viert met kerstmis. Het wonder van het nieuwe leven. Een kindje om lief te hebben. De driekoningen komen later. Die hadden een lange reis achter de rug. Je

mag het tegenwoordig niet meer zeggen, maar er was één zwarte bij. En volgens mij was er ook eentje getint. Graag wens ik u toe dat u Gods mensenliefde die op aarde verschenen is, mag ontmoeten met kerstmis. In verwondering, in stille eenvoud van hart.

Ik wens u geen fantastisch of spetterend kerstfeest, geen magische feestdagen of een superleuk 2018. Want dat zal het toch wel niet worden. Ik wens u **Zalig Kerstmis en een gezegend Nieuwjaar**. Mede namens ons kerkbestuur en het pastorale team.

Pastoor Jack Honings

De kerkbesturen, de koster, onze Emeriti Pastores en andere celebranten, alle vrijwilligers, zoals de Acolieten, de Collectanten, de Koffiegroep en de Technische groep wensen elke parochiaan een **Zalige Kerst en een in alle opzichten voorspoedig 2018!**